Budapest. február 6. 682. (6) szám. XIV. évfolyam. 1881.

BORSSZEM JANKÓ

T—a K—n *(fe mutatja a kártyát.)* ***Fizetnek az urak . . . 21-em van!***

Előfizethetni a kiadó-hivatalban: Budapest, Farenczick-tere 3. sz. Előfizetési dij: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

Tóth Kálmán sirjára.

Fütyöl a szél, halva van a természet,
Fagyos földbe, rideg sirba vár téged;
De nincs neki nyáron annyi virága
Mennyit a te szived hozott világra.

Ennyi virágból van az a koszoru
A mit letesz koporsódra igaz bú;
Koszorudat örök tavasz vigyázza,
Illatossá lett attól egy nép gyásza.

Mindig lesznek kik igazán szeretnek,
Mindig lesznek kik igazán szenvednek,
Mindig lesznek kik igazán könnyeznek,
Azok téged soha sohsem felednek!

FARSANG.

— Külön báli tudósitóinktól. —

Horvát-magyar bál.

Gyönyörü mulatság volt! A szerencsésen megkötött kiegyezés tiszteletére a Vigadó termeiben a két regnikoláris küldöttség tagjai bált rendeztek, melynek tiszta jövedelme az országos deficzit törlesztésére volt szentelve. Bálanya egy gyönyörüen bekeblezett végvidéki hölgy volt, kinek nevében górcső segélyével sem lehetett egy mássalhangzót fölfedezni. Általános feltünést keltettek az izléses tánczrendek, melyek egy kis törvénykönyvet ábrázoltak, födelén egy szerelmesen csókolózó kutya-macska párral. Pontban 9-kor huzta rá az öreg Rácz Pali. Azért választották öt a fővárosi bandák közül, mert legszerencsésebben felel meg a bonyolúlt követeléseknek. Rácz, mégis magyar s utóvégre czigány, tehát semleges. A tánczokat ötvenöt pár lejtette volna, de magyar részről e tulerős képviseltetés ellen felszólaltak s azért egyszerre csak 40 párnak volt szabad tánczolnia. Szünóra alatt az »*Obzor*« szerkesztője bemutatta nemzeti rugdalkozásait, melyek közderültséget okoztak. A füzértánczot élénken lejtették. Elejénte Rácz Pali a »*Csók*«-keringőt huzta rá; de az sem a magyar, sem a horvát izlésnek nem felelvén meg, a »*Mensch ärgere dich nicht!*« keringőre gyujtott rá.

*

Görög-török tánczvigalom.

Szinhely: Európa vendégfogadó. Tánczosok törökök, tánczosnők görögök, gardedámok pedig franczia s angol mamák, hogy az ifju párokat az ölölgetéstől megójják. Tánczrend: miniature Krupp-ágyu, melyet a cotillon alatt egymásra sütögettek. Bálapának Gladstonet kérték föl. De ő bál előtt roszul lett s mételyes gyülemlések támadtak ir-háján s Dr. Parnell tanácsára le kellett feküdnie; a mulatságon Barthelemy-Saint-Hilaire pótolta.

Nehány cotillonfigurát nem hagyhatunk emlités nélül.

N^ro I. A muzulmán tánczosok sorba álltak, mindegyikök egy-egy maczedonnával. A görögök el akarták rabolni, mire a törökök legyőzőkkel nyakon legyintették őket, aztán kiki a maga nyakonvertjével fordult egyet.

N^ro II. Uj csoportozat. A törökök egy arany szarv körül gyülekeznek, a görögök be akarnak rohanni és egy a Bosporust ábrázoló dézsa vizbe lépnek, melyet nem vettek észre. Fölborulnak és — »cotillon!«

Még csak nehány szót a toilettekről. Eredeti gondolat volt a görögöktől, hogy a törökök boszantására apró »porc-bonheur«-öket hordtak, melyek viselését tudvalevőleg Mohammed tiltja.

*

John Bull házi bálja.

Tegnap este John Bull vendégszerető termeiben gyült össze egy ir, afgán, boér és bazutó elemekből álló vegyes társaság. Elejénte John Bull akarta a tánczokat elfütyülni, de a vendégek vonakodtak ugy járni, amint ő muzsikált. Kiváló feltünést okoztak a bazutó vendégek, kik talpig öntermette fekete bagariában jelenve meg, élénk ellentétben voltak az ir bérlökkel, kiken itt-ott ing, sőt kabát is volt látható, melyet a fölötte előzékeny házi gazda még nem segitett le róluk. Szünóra alatt fényes vacsora várta a vendégeket, mely az irek részére burgonyából, a többiek számára meg ama válogatott ételek nézéséből állott, melyeknek elköltésével a szives házigazda megkimélte vendégeit. Több éjen át forogtak igy a szőnyegen s a csodálatos az volt, hogy a koplalók éheztették ki a falatazó gazdát.

Dr. Hombár Mihály védbeszédeiből.

Vajjon védenczem Matos Jakab — tekintve gyönge testalkatát — a rá mért életfogytiglani fegyházat kiállja-e?

*

Mint marczangolta keblét a büntudat skorpiója a lopott suba alatt, oh, ezt csak a férfias önérzet magyarázhatja meg!

*

Ha Kohn Izsák nem kapja el fejét a hajitott palaczk elöl, ugy ez az ablakot nem zuzza szét. Nem védenczem, hanem maga Kohn követett el vagyon-rongálást.

*

Szuszogó Tóth Vendel ártatlansága önbeismerésével van igazolva.

*

Bagó András malacza önkényt követé Vörös Mihályt; a kérdés tehát mindenek előtt az: valjon a lopottnak állitott malacz önelhatározási képességgel bir-é?

A NAGY SZOPÓS.

Anya. Ejnye fiam Mirkó, nagy kamasz vagy ám te már. Megállhatnál a magad lábán is; de azért még mindig szopol! Hagyd már abba!

Horvát Mirko. Nem én addig, amig egy csöpp tejedet érzem.

Honleányi üdvlevél Borsszem Jankóhoz.

— *A női kaszinóról.* —

Lengenádfalva, hó hó 4.

Honfikém édes,

Vagyunk! Lettünk!

Honhugi bájröppenettel lengek be önikéhez, tünde szárnyaimon az öröm hirporával.

Végre tehát megfogamz.. ... ah, égi égő pir heve szökken arczomba e szónál ... végre tehát megszül ... ah, mi áldáz him szólamai vannak a mi imádott honnyelvünknek! Csak irulva lehet benne pirulni ... s csak pirulva lehet benne irulni.

Tehát — végre megérett a nagy eszme: női kaszinó!

Mi szép s nagy gondolat, mondja Garaym.

Nemde?

Igen, ó igen!

Repess női szű! Immár van számodra hely, van szűgyű, van gyűszű, egybe gyüjteni, egybe gyújtani a nőnem kebleit, mit a nemnő az ő kaszinójában oly régóta gyakorol. Dicsdacz dagasztja sóhajaim tiktak-tokját. A kaszinó volt — a kaszinő lesz. S miért ne? Honleány s honanya, honángy s honnapa, honhug s honnéne: egy test, egy lélek ... egy lelkület, egy testület!

Nemde?

Igen, ó igen!

Leszünk egy nagy hazai Libanon s megmentjük a Capitoliumot. Megeresztjük a nagy gágitácziót, ha bár szisszen is felénk a gunyár.

Tagsági diszünk egy arany érem: a szemérem, mely mint fémrokona kerek bár, de elől hátul lapos, tehát szerénységben ragyog, önbecsétől peng s nem a börze, csak a kebel hullámzásainak van kitéve; fenköltapály a nemes dagályon.

Nemde?

Igen, ó igen!

A férfitag ki van zárva. Imádott Boldizsárom is legfölebb tiszteletbeli tag lehet. Csak egyet választunk: Mócsing Aladárt, a hondelfit. Ő lesz a mi disztagunk, a disznó. Megemlékezünk az irodalom müvelőiről is, de válogatva. Félre Him- és Petőfi! Éljen Dayka Gábor és Anyós Pál. Kizárjuk őt a nagyot is, mert tökéletlenül egyesiti magában az arát, az anyát s a lyánost — Arany Jánost. Vagy a mienk, vagy az övék — nem felezünk.

És önképezzük magunkat és önszeretjük egymást — gágomiglan, gágaiglan.

Kebelményes kecsüdvözlettel

honnövérikéje

Lengenádfalvay-Kotlik Zirzabella.

Levinszky felolvasása.

— A »Deutsche Zeitungból.« —

Budapest, *febr. 10.*

Az a Levinszky! Boldogtalan müvész! Már régóta észlelni rajta bizonyos háborodottságot, melynek első jele az volt, hogy magyar állampolgárrá lett. Magyarrá lenni egy Levinszkynek, mikor egy Friedmann Coriolan megtagadja azt a vice-Azsiát és Germánia kultur emlőin szopik! De ez még semmi! Belebolondult a magyar versekbe s azóta szörnyü dolgokat beszélnek róla. Undorodik a sörtől s esténként kerülve a kneipét — a magyar glóbuszon alvajár. Bizalmas ismerősei azt is suttogják, hogy megbódulva a magyar zsiványromantikától, a »Räubereket« bakonyi viszonyokra szándékozik alkalmazni. Megérjük, hogy Franz Moorból Moóri Ferke kanászbojtárt csinál. De ilyenek ezek a mi burgszinészeink! Láttuk a mult nyáron, mikor a kolosvári nemzeti sängerek itt jártak s a burg tagjai, megfeledkezve minden tradicziórol, ezekkel fraternizáltak. Böse Gesellschaft verdirbt gute Sitten. Vagy a mi nagy Vulpiusunk szerint: qui huntibus schlafitat, floeibus aufistat. Ez a vége. Egy Levinszky lemegy Budapestre magyar versszavalni. Szerencse, hogy nincs bajusza, különben kitelnék tőle, hogy kipödri. De hiszen ragaszthat is. Ragasztani fog. Ha ez igy járja tovább, megtörténhetik, hogy furor hungaricusban szenvedő burgszinészeink egy éjjel fölszedelőzködnek s a legelső német szinházat lecsempészik a Michaelerlpatzról a Kerepesi utra. Hisz Bécsben nem csak csehül vagyunk már, hanem ami annál sokkal szomorubb: a burg szüzies deszkáit egy idő óta magyar hangok fertőzik. Édes Lewinszky ur élni fog az alkalommal. Most a magyar fővárosban megeredt a névmagyaritás kankán-csárdása. Ebből a nemzeti drehkrankheitből ő hasznot huzhat: oltassa be magát hájás paprikával és változtassa nevét Lepesticzkyre! Elljén!

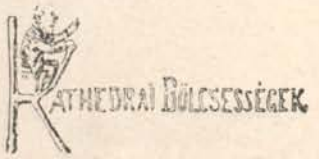

Cambyses, ha e részben nem forog fön tévedés, dárdájával körösztül szaladt az Ápison.

*

A reális házasságtörés aesthetikai tekintetben jobbára franczia eredetü.

*

Hektor halála tehát, mint láttuk, Trója bukását még hosszabb ideig akadályozá meg.

*

— Mondja meg nekem a »capitulatio« igei themáját.

Disc. Capifero, capituli, capilatum, capiferre.

Liszt Ferencz lakása.

— Saját indiscretinünktől. —

Kindjárt a küszöbön nemzetiszin igazi üveggyöngyből font gyékényre lép a bámuló láb. E gyöngyök szerencsésen példázzák a mesternek hajdani gyöngyfutamait. A »Honszalag« zongorázó szerkesztő hölgyének az ajándéka. Az ajtó kulcslikát Eibenschütz Ilona, a nyolcz év óta folyvást hét éves zongoramüvésznő himezte Holbein-technikában s a fúrás kitünősége a lakatosok bámulatát gerjeszti föl. A salonban legelőbb a parkettet boritó szőnyeg tünik föl, melyet egy félkezü virtuóz kisasszony 749 különböző szinü posztóvégből varrt össze. E mesteri férczelmény alatt azonban még négy más szőnyeg boritja a talajt, melyeknek egyikét az árvamegyei árvaház gondnoksága az ott nevelt árváknak tizenöt éven át lenyirt hajából szövette aképen, hogy a rendelkezésre állott fekete, szőke, barna, szöszfehér és vörös szinekben a mester arczképét ábrázolja. A falakon tizenhét csengetyüzsinór nyulik alá, melyek bár csöngetyüvel nem függnek össze, mert a lakásnak házi telegrafja van, mégis mint rojtos-bojtos kézi munkák igen szépek. Az asztalteritőn narancs sárga chenilleből és fü-zöld pamutból kötött ékes reczemunka, melyet Bongori Piszek. a. alkotott. Kiváló reczepisze munka. E teritőn három kisebb boritó ékeskedik; az egyik fekete bársony, ezüst halálfejekkel: a budapesti temetkező egylet ajándéka; a másik bagariából való és tarka pamuttal van kitulipántozva; a harmadik igen eredeti mozaik, t. i. csupa hires magyar zenészek és zenekedvelők szüz zsebkendőiből kivagdalt névmonogrammokból van összefoltozva. Az asztal közepén ékes diszedény áll, egy renaissance-izlésü alföldi tök héjából készitve (a hajdan szokásos strucz-tojás helyett.) Ennek ezüst foglalatjából mesterséges virágbokréta emelkedik ki, melynek lombja aszalt szilvából, szt. János kenyér magjából, czéklaszeletekből, kukoricza selyméből s más eféle hazai termesztményekből igen eredeti módon van összeillesztve, s egyuttal oly szépen, hogy lehetetlen kitalálni: miből való. E nevezetes müremeket Pogátsa Marcsa k. a készitette csak három évi zongora tanitás után. Igen csinos szücsmunka a középen lógó csillár, mely közel 500 drótra füzött nyulfarkból van összeállitva; ilyen munkát még soha sehol nem csináltak, tehát becsületére válik a hazai szücs- és csillár-iparnak. A salonban látni továbbá 24 széket, melyeknek mindegyike más-más alaku és valamely női kézimunkát mutat. Van ezek közt olyan is, melynek ülése pompás gyöngyhimzésben Liszt Ferencz óriási monogramját viseli, csakhogy gyöngy helyett jól kiszáritott és kifurt szines kukoricza-szemekből van himezve. A mester szeme örömmel pihenhet meg rajta; kár hogy maga nem.

A nagy kanapén, három sárga, egy égszin s két piros himzett betéttel kilencz különböző szinü és alaku himzett diszes, párna fekszik. E párnák közül öt a Wagner arczképét mutatja kalárisban, nyirott munkában, fehér és tarka himzésben; az egyik pláne lószőrrel van stikkelve s egy nagy hazai méntelep igazgatójának házi guvernántja, ki zongorát is tanit, kilencz hónapig himezgette. Ugyancsak a kanapé előtt tizenegy himzett zsámoly áll, három-három egymás hegyében, különben el nem férnének. Megjegyzendők még: hat köpőláda hatféle szinü fürészporral; egy remek lámpás nyolcz kötött, himzett, horgolt, kivarrott lámpásburokkal, czilinderén pedig tiz különféle formáju apró kalappal; a falakon gyönyörü képek, ezek közt Liszt arczképe fakéregből, gyufákból, pillangókból, kendermagból és aczélpennákból kirakva. Utóbbi P. K. L. ur udv. gyárából került. Item egy miniatür-arczkép, melynek apollói fürtei gyaluforgácsból vannak fodoritva; továbbá Liszt leányának arczképe halpikkelyekből megkapó élethüséggel összeragasztva. Végre megemlitendő a hét ablakvánkos, mely a két ablakot majdnem félig kibéleli, mert visszautasitani ily lelkes ajándékokat nem lehet.

Képzelhetni, hogy a nem épen nagy szalon e müremekekkel tökéletesen zsufolva van. Belépni tehát csak bajosan lehet, de tervben van egy elegans vas szerkezetü repülő hid létesitése, melyen a küszöbtől kényelmesen el lehet majd menni a kanapéig, és vissza.

Uj zsidó átok.

(Saftreich Áron és Gorkenblüh Dávid összevesznek.)

Gorkenblüh (dühösen) Te gozember! Én elátkozom tégedet!

Saftreich (fitymálva.) Bánam is én a te átok!

Gorkenblüh. Micsede? Nem bánsz? No jó! Hát elátkozom tégedet: ledjen Krempelesz a neved és Berlin a lakásod! . . . (Elszalad.)

Saftreich (utána szalad.) Te jilkus! . . .

A népszámlálás oka.

— Falusi igaz történet. —

János gazda. *Mán én ammondó vagyok, hogy az az egész konskripcziós finánez-járás nem egyebre való, mint arra, hogy megest ujabb porcziót rójjanak az nyakunkba.*

Ferencz gazda. *Helössen mondja kigyelmed.*

Mihály gazda. *Tudják is ketök! A dolog más furmán van; az olyan furmán van, hogy a fölsíges kirá fia házasodik, hát mint affélejó gazda átul ad neki mindent, épp ugy, mimmikor a tiszttartó ur adta átul az ökröket, luakat a zsidó nasságosnak, aki az birtokot a méltóságos urtól megvette.*

Börzeviczy W. M. élczei.

Bécsi lapok egyre piszkolják Sennyeyt, s még sem lesz belöle Szennyey. *(Der Baron würd beuföllig löcheln!)*

*

Mindenféle adót szomoru képpel fogadunk, caks a jótékony báladókat fizetjük nevetve. Mért? No mert az Vigadózás. *(Nicht ganz neu, aber entschüden feun!)*

*

Tiszáról azt mondják, hogy a horvátokra támaszkodik s ezért kénytelen nekik concessiókat tenni. Ez ellenmondás. Ha rájuk támaszkodik — akkor tartják; ha meg concessiókat kell adnia — akkor viszik. *(Sehr gut!)*

*

Az idén Jókai fogja Széchenyit felköszönteni. Jó választás. Azt, aki megmondta, hogy »Magyarország nem volt hanem lesz«, ki köszönthetné föl jobban, mint az, aki megirta a »Jövö század regényét?« *(Caviar für's Volk!)*

*

Nagyon igaza van Andrássy grófnak, hogy nem tartja a szokásos szónoklatot a Széchenyi lakmán. Ö beszéljen a »Világ« »Hitel« és »Blick«-röl, most, midön »Blick«-je, a »Világ«-nál »Hitel«-re nem talál? *(Wird sich giften!)*

*

Rosz elöjel ránk ellenzékiekre nézve *(soll mir nicht schaden!)* hogy Szapáry most réz krajczárokat veret. Ugy látszik, hogy a választásoknál Tisza K. apró pénzzel akar bennünket kifizetni. *(Oj poj!)*

*

Apropos választások! Azt kérdi tölem valaki, hogy az esetre, ha a Lipótvárosban megbuknék, föllépnék-e más kerületben? »Soha!« felelém szilárdan; »én csak két mandatumot fogadok el és ez a kettö: Mandat de Pest és mandat de Poste.« *(Pszszszsz!)*

*

»Ugyan miért ragaszkodnak ezek a horvátok a 40 képviselöhöz?« kérdik tölem a regnikoláris deputáczió tárgyalásai alkalmával. »Szja! A magyarizáczió ellen akarnak quarantaine-«t, felelém. *(Etwas erschöpft. Gestern szu geustreuch gewösen!)*

*

És végtére a legfontosabb politikai kérdés, hogy Blaháné szegödik-é Evvához? Ugy hiszem, hogy szegödik. Gyermeki kötelessége, mert biztos forrásból tudom, hogy Blaháné Evva lánya. *(Hast ä Tám gehabt!)*

Prof. Kendermelléki a névmagyaritásról.

—

Nem! kérem sépen, ezs nem jól van. A névmagyaritás azs anthropologiai tudomány meghamisitása, vagyis hamisitás azs antropologiai tudomány evidens hátrányára.

Mert, kérem sépen, például meghal azs uj klinikumban Itzig Mondschein és miután a klinikum lajstroma is igy van leirva, és be van irva azs is, hogy zsidó — hát kérem sépen, ezs már bistos adat, a melyre a vizsgáló támaskodhatja magát: mindjárt tudja, hogy a koponya zsidó koponya. De ha ezs a zsidó megmagyarositja azs ő nevét p. o. Holdvilágira, akkor már azs antropologus ingadozsik. Mert, kérem sépen, a név ypsilonja ős magyar eredetre mutat, s ha oda van irva: zsidó — hát kérem sépen ki is térhetett. Már nekem elég nagy baj azs, hogy a praehistorikus időből nem maradtak meg a matrikulák, meg azs urnákra nem irták ki azs emberek nevét, születési helyét, vallását; és igy sohasem lehet tudni miféle nácsió. Most meg ha kiirják izs, hát hamis les azs. Nem jól van!

Sir John ujabb metamorfozisai.

— Morális történet 4 rajzolatban. —

Még nem régen sétált szépen
Sennyeivel utczán, téren ;
S támogatását ajálva —
Maga támaszkodott rája.
S mert nem fordula szt. Pál :
Egyet gondót sir John Asbóth —
Maga fordul s odébb áll.

Há a kőbe ? Egyelőre
Teve-háton a szent födre.
Babilonba, Bethlehembe,
Meg onnan Jeruzsálembe.
S a régi *nagy Pál* helyett :
Kispálnak áll s abból csinál
Napkeleti czikkeket.

Hallott, látott. Mint zarándok
Tér meg. Kezében ajándok.
Viszi biboros Haynaldnak ;
Haynald keggyel m o s o l y g annak.
Mert nem csak kathólikus —
Hisz tudhatja kisse, nagyja,
Hogy szintugy botánikus.

»De hát : m o s o l y ! Hiszen ez oly
Dolog, melytől meg nem hizol !
Nem leszek már ösztövér,
Legyek már egyszer kövér ! . . .«
Meghajlik a hosszu nyak —
S rögtön beáll jó Tiszánál
Alázatos hajdunak.

M o r á l.

Ebből pedig, lordok s ladyk,
E tanuság következik :
Hogyha *ilyen* eszméje forr
Sir Johannak *tavaly* ilyenkor —
»Akkor, (igy szól Tencer Pál)
Zichy Viktor *ma* is élne !
. . . . . .
Ebből, im, *ez* a morál.

A bérkocsisok egyenruhásitása.

— A „*P. Napló.*“ szabójától. —

Fiáker s. Komfortáblis. Omnibusz-kocsis.

TUDOMÁNY

— Magasabb bogarászat. —

Elkövette a természettudományi társulatban

Herman Ottó.

ROVAROK átalakulásairól kivánok értekezni, melyek a politikai természetrajz legérdekesebb fejezetét képezik. A politikai rovarvilágban egyáltalán »átalakulás« a jelszó. Tudjuk, a közönséges sváb bogár mily könnyen alkalmazkodik mindenféle talajhoz, ha bensőleg sváb marad is. A szunyogról mindenki tudja, hogy a hazugság befolyása alatt elefánttá nő. A *musca domestica* (muszka cseléd), ha Bolgárországba kerül, az ottani kaszárnyákban rögtön bulgarikus majorrá fejlődik. A *culex pipiens* (vulgo: szunyog), és *pulex csipiens* (vulgo: balha) nagyon könnyen változnak és olvadnak egymásba, ugy hogy gyakran nem is tudni, melyik csipte meg az embert. A spinánczc-bogár *(simaticus financiformis)*, mely hazánkban hajdan feketesárga szegélyü szárnyat mutatott, most már csak vörös-fehér-zöld szegéllyel fordul elő. A 49 pöttyös makra *(macrancius revolutus)* az életföltételek változtával bihari pontozatot nyer *(contrarevolutus biharipunctatus)* és utóbb mint *mamelucius semperflorens* csak a legmagasabb álláspontokat szereti. A csanádi bor-ászok *(purpuronasus Canadensis)* idő folytán palinkanesis által csanádi pálinka-ászokká *(azurronasus Canadensis)* fajul és pirosból violakékre válik. Igen nevezetes változást mutat a lanti csicser *(lyrophorus Ciceronianus)*, mely különösen a hivatalos levéltárakon rágódván, idővel okleveli békarákká *(sinecuriosus archivalis)* fejlődik s mint ilyen roppant hosszura nyujtja életét. A legérdekesebb renaissance példája a limlomi turkus *(regestus turcicus)*, mely hosszu évek során váradi bombyx-szá *(canonicus Varadensis)* hízik és a muzeumok legkeresettebb rovarjai közé tartozik. Kevésbé becsült a cinchonákon élődő *acinchona Akinkohnia*, mely hipothetikus uton a természettudományi osztályokba befurakodván, utóbb a Berzeliusról nevezett *agentius börzelius* tulajdonságait veszi föl s igazi válfaj példáját mutatja. Az utolsó években a bdpesti gyepen uj nemü *sáska* is mutatkozott, mely a versenyző parasztlovakat rendesen legyőzte és *locusta hippodromica* nevet érdemel. Igy tehát látjuk, hogy a rovarvilágban a reform nagy szerepet játszik s a *trans*formatió uralkodik, mig a *cis*formátióról szó sincs. És mi még sem reformálunk és még is cislajtán pórázon járunk!

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: *Bukovay Absentius.*

Irtam az öregnek, meg az anyámnak, de meg a Juczi néninek is, hogy váltsák meg készpénzben az ujévi gratulácziómat, mert hogy ugy adta azt ki rendeletbe a belügyminiszter. Megváltották!

*

Az én adósságom biztos adósság, mert az mindig adósság marad.

*

Hallom, hogy az okt. ügyi miniszter meglátogatta a mintrajztanodát; tegnap én is csináltam egy tudományos kirándulást: meglátogattam az Első magyar kártyagyár részvénytársulatot és az üzletvezetőnek megelégedésemet nyilvánitottam az ott uralkodó példás rend és tisztaság fölött. Egyszersmind nehány reform-eszmét is méltóztattam megpenditeni a tök alsó és veres kilenczes iránt.

*

Az udvariasság olyan mint az imádság; se nem árt, se nem használ.

*

A házmesterek nagyon szeretik az olyan jogász kuncsaftot, aki későn jár haza; de már olyant mint én vagyok, nem szeretik; mert én mindig csak másnap gyüvök haza.

*

Azt kérdi a népszámlálás, hogy van-é mellékkeresete? Azt irtam oda, hogy a blatt járásától függ az.

*

Azt irja az öregem, hogy borzasztó peches gyerek vagyok én: még tél se volt és már is háromszor lopták el a téli kabátomat.

*

Ki meri azt állitani, hogy én nem spórolok? — mikor minden reggel elhatározom, hogy délután kifijákerezek a városligetbe; délután, osztán meggondolom a dolgot és a Két Huszárba megyek missolni. Marad tiszta profit mindennap két flóres.

Pro levélhordonibus.

PÉNZES LEVELEK kihordóinak oltalmára a magy. kir. pósta-igazgatóságnak nehány biztos rendszabályt ajánlhatunk.

És pedig legfontosabb az, hogy mindazok a személyek, akikhez pénzes levél van czimezve, eo ipso elfogatnak s a kapitányságra kisértetnek, hol a levelet a czimzett kezéhez szolgáltatják, s ha ez a levélhordón merényletet virne véghez, rögtön tetten is kaphatják. E praeventiv fogság évezredek folytán mindenesetre számtalan levélhordó életét fogja megmenteni.

Még nagyobb fontossággal bir az a rendszabály, mely minden pénzeslevél feladóját kötelezi, hogy azt a czimzettnek személyesen adja át. Ez csak szigoru igazság; mert ha két egyén egymásnak pénzt küld, tegye ezt a maga, de ne egy harmadik, ismeretlen egyén veszélyére.

A levélhordó személyének biztositása az erődités-tan legujabb elvei szerint következőképen létesithető. A levélhordó a szokásos szolgálati süveg helyett fején, a városi istennők módjára, tornyokkal megerősitett bástya-koronát visel. Orrán vasból szerkesztett pápaszem, üveg helyett öntött aczél lemezekkel a szem védelmére. A nyakravaló bagariából van készitve és sárgaréz pikkelyekkel kirakva. A mellény, mint eddig, posztó lehet, de a gombokat jó lesz Uchatius-féle aczél-bronzból készitteni pityke alakra s e pitykével a posztó alapot egészen televarrni. Igen czélszerü lesz továbbá a pitykék belső ürét dynamittal tölteni meg, mely minden ütésre felrobban; igy ha a merénylő mellbe üti a levélhordót, ezzel egy pár dynamit-pitykét robbant föl és magától agyonlövődik. A leveleket a levélhordó ezentúl nem bőrtáskában, hanem pléh levélszekrényben tartja, mely egyuttal a hasat is védi. A fegyverzet szuronyos puskából, kardból és vérmentes guttapercha-kalucsniból áll.

A levélhordónak jogában áll a czimzettre lőni, mielőtt ez ő rá lőhetne. Legczélszerübb tehát be sem várnia annak netaláni ellenséges lépéseit, hanem beköszöntéskor mindjárt ledurrantani.

Vendégfogadóban lakó idegeneknek a pénzes levél csak a külügyminister személyes közbenjárásával adatik ki, zsidókhoz a budapesti főrabbi maga kiséri el a levélhordót, ismeretlen hölgyek csak a kerületi bábasszony kezeiből vehetnek át értékes küldeményt.

Minden levélhordó sebészeti kurzust tartozik hallgatni, hogy netaláni balesetek alkalmával segithessen magán. A levélhordói sebészet, mint a hadisebészet külön ága, az orvosi egyetemen külön tanitandó.

Értékes küldemények csak délelőtti 11 és délutáni 3 óra közt hordandók ki, napfogyatkozást kivéve. Mielőtt a levélhordó belép, az egész házban minden függöny fölhuzandó és eltávoztáig az illető ház lakóinak nem szabad kezöket zsebökbe dugni, vagy hátok mögé rejteni.

Ily elővigyázat mellett jövőre a levélhordókat semmi baj sem fogja érhetni és a Francesconi-féle eseteknek eleje lesz véve.

Régiség.

(Dr. Thalálóczy leleménye.)

— Nyilatkozat. —

Szalay Imre orsz. képviselő ur a következő sorok közzétételére nem kért föl bennünket; de mi meg nem tagadhatjuk magunktól azt az elégtételt, hogy a jeles löllei republikánus bormüvészt mint ragyogó stylistát is ne mutassuk be lapunk olvasóinak:

»A képviselőházhoz beadott a mentelmi bizottság vélemény, mely engem a m. év januáriusi tüntetések részesévé szándékozik tenni: miután ez a valóságnak nem felel meg, mert engem nem e tünt-e tésekben való részvét, hanem azon alkalommal a rendőrök s különösen egy titkos rendőr s köztem előfordult szóváltás miatt, melyért nekem kellett volna elégtételt kapnom, de a főkapitány igen ügyesen ellenem forditván, őrsértés czimén kerestettem a bünfenyitő birószágtól: az igazság érdekében kénytelenittetem ezen nyilatkozat megtételére, mit Thaisz főkapitány ur is bizonyithat, kihez elégtételadás végett fordultam. Kelt Budapest, 1871. január.

Szalai Imre s. k. orsz. képviselő.«

(Ez aztán a fuxinos irály!)

*

— Alaposság. —

(A »Biharm. lapok« 2-tődik (sic) számából.)

A kitünően szerkesztett »Vasárnapi Ujság« II. Rákóczy Ferencz gyermekkori arczképét közli a magyar akademia birtokában levő egykoru olajfestmény után, melyről Thaly K. a kurucz kör *legalaposabb* ismerője azt hiszi, hogy a hires Kupeczky festette. A »Vasárnapi Ujság« azonban *teljes alapossággal* megczáfolja Thaly föltevését.

*

— Tuladunai lyra. —

AZ EVEZŐS.

Reszket a sajka — zug evezősse,
Bárha a tenger oly sima — tükrén.
Szólna pedig ha tudna felőle! . . . .
Csöndes . . . a titka — mélyein ülvén . . .
Szörnyü a sir a — habokban!

Szépek e lányi messze szigetnek? —
Négy deli ifju óhaja látni, —
Vig mosolyog közt utnak erednek.
Egy se riadna, jönne akármi!
Szörnyü a sir — a habokban.

Omlik az éj le sürü sötéten,
Az evezősre fénye pokolnak!
Kincs veszi fékre, üldi ha tétlen:
S bomlik a bárka — nagy vasakolnak! . . .
Szörnyü a sir — a habokban!

Reszket a sajka, zug evezősse — — —
»Huh a viz ömlik! . . . ám a lapát hol? . . .
Még iszonyodni kellene tőle? . . .«
Két marok arra sok — de lapátol . . .
Szörnyü a sir — a habokban.

»Jaj hova tettem? óh a nyilásra
Nincs anyag és ha . . . ujra lapátot!«
Réset — akarva mintha csinálna:
Szálka lapátja — ő ki nem állott! . . .
Szörnyü a sir — a habokban.

Tán kova-szikra kárba se menne
Annyira szaráz a ladik öble — — —
»Ujra csak ömlik . . . itt szakad egyre! . . .«
Ugrik — a nyütt hely arra kidőfve . . .
Szörnyü a sir — a habokban.

*

— Fővárosi czégfeliratok. —

Vendéglő Az Bakkecskéhez

Most Pressburger Erzébetné.

*

Ablakban.

Itt egy gyerek-ágy előnyös feltételek mellett azonnal kiadandó.

*

— Jelige Byron „Manfred“ fordításához. —

»Lelkem végtelen tenger. Ha nap süt, vagy vész dul, erős czápák, roppant czetek merülnek fel belőle — gondolatim. Felülök akkor kis himbáló sajkámra — a szivemre. Kivetem indulatim, vágyim s érzeményeim hatalmas hálóját, és huzom, huzom . . . s a nagy erőfeszitéstől felbillen a ladik és én . . . . a tengerbe fúlok.« Kludik Imre.

(Egy ember a ki a saját szevébe ül bele amikor ladikázik!)

*

— A „Büntető jogtárból.“ —

(1880. decz. 2.)

A kir. Curia mint legfőbb itélőszék f. hó 27-én teljes ülést tartván, abban állapodott meg, »hogy a hivatalvesztés mellékbüntetés a törvény által előirt esetekben akkor is alkalmazandó, ha az elitélt hivatalt nem viselt.

*

— Hirdetmény. —

„Székesfehérvár és vidéke.“

P. I. pezsgő pinczézete kapható Budapesten és vidéken a legtöbb füszer kereskedés-, bor és thea-üzletben.

(Valjon ennek a kapható pinczézetnek mi az ő gondolható értelményezete?)

SZERKESZTŐI UZENETEK.

F. J. *(Gy. Alfl.)* Mindkettő beválik. — **P. C.** Egy pár itt csöppen. — **Fültanu.** Hasznát vesszük. — **Gózsoni.** Dehogy irósvay! Csak hig savó az ő tentája. Hogy mégis habzó tajtékká tudja túrni: ez extra tálentom, a mellyel az égbeliek megajándékozták. A jeles férfiu a vallásegyenlőséget ajándéknak tekinti, pláne kölcsönnek, melyért jutalmat kiván — s nem is egy adósság törlesztésének, mellyel az állam az ő teherviselő polgárainak tartozott. A krassai dicsőségtől meglódult egy kissé a logikája; nyilván Pausztól ragadt rá. Mert léha czikkében neki esik a szatmári tősgyökeres zsidó magyarságnak, melyhez nyelvre bár hasonlitana a budapesti uri casino, sok magyar mágnás és számtalan preschpurgi, weissenburgi és kaschaui spieszburger! — **R. M.** *(Bdpst.)* Szinnyei bácsi a megmondhatója, hogy még idáig nem volt tudomásunk az »Alkotmány« czimü napilapról. Lapunk szerkesztőjét is nagyon megviczelte, a mint látjuk. Hej, ha még eszébe jutott volna neki az a jó élcz, hogy *„Plágai!“* Oda adjuk neki ingyen. Dea mi nekünk még nagyobb mulatságunkra szolgált, az: hogy *Mocsáry* lévén a szerkesztője, ez az ő borszszemjankóhatnám országgyülési rajzolatában Lajos atyjafiát *Locsáry*nak figurázza ki. Hogy a homályban lappangó lapnak e rovatunkban nyilvánosságot nyereténk, bizonyosan valami finom elmésséggel fogja viszonozni. — **Ftr.** Nem feszegetjük most. Hagyjunk máskorra is. — **Czifra A.** Azt a koczka akadémiát közelebb Vigyázó Laczi fogja végig piszkálni. — **B. O. G.** Látnunk kell az eredetit — **Cz. J.** Gorombaság nem elmésség. — **H. L.** Fölséges. — **Gábor diák.** Mind mulatságos az, de csak ketteje közölhető. Ezért is, félünk, gyászér; de nem hagyjuk százér. — **Csebicseff.** A jó firmához több hitelt kötünk. Az eleje kissé biztató. Kettőt beválasztottunk. — **K. G.** *(Kngt.)* Nem eléggé »olyan.« — **Sz. bej.** A megrajzoltatás kitüntetésében fog részesülni. — **H. S.** Nagyon enyhe. — **Cs.** *(Szlnk.)* Erősebb füszerhez van szoktatva a közönség. Hogy az elemi csapások közt ama jegyzőkönyv mért emliti föl a »főispán ur bevonulását«, nem birtuk magunknak megmagyarázni. — **Lovelace.** Nem válnak be. — **Bankár.** Csodálatos találkozás! Ám nézze meg jelen számunk czim-oldalát, mely már akkor meg volt rajzolva, midőn sorait vettük. Ez arra bátorit minket, hngy bátoritsuk önt. — **S. Gy.** *(Bdpst.)* Az első ugyan már benne volt lapunkban. Ám azért önnek is eszébe juthatott. De leltünk a többiben is jót. Folytassa! — **Babylas.** Juliusig ne is beszéljünk róla. — **„Figyelmes.“** Amiket ön azokban a czikkekben hibáztat, azok jól és okosan vannak irva. Az ön levelére nem nyilatkozhatnánk ily kedvezően. — **„Magyar csizmadiák lapja.“** Bizony becsesebb az önök vezérczikke sok ábrándos versnél. — **Panta.** Köszönettel vettük. Hova előbb helyét szoritjuk. — **C. I.** *(Szlls.)* Örüljünk, hogy mint nem magyar nemzetiségek igyekeznek megmagyarosodni. Dehogy vaditjuk el őket! Szebb nekünk egy hiányas fogalmazványu rácz- vagy oláhmagyar levél, mint a legszabatosabb német verordnung.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.